

De Telegraaf

Column: Huub van Zwieten - 23 feb 07

Hoe leuk ben jij eigenlijk?

Er waren periodes in mijn leven waarin ik mijn werk absoluut niet leuk was. Ik deed iets wat absoluut niet bij me paste, of werkte in een dramatisch verkeerde omgeving met de verkeerde mensen. Dat bleek zijn weerslag op mijn eigen leukheid te hebben.

Ik werkte een tijd in Amsterdam op het regiokantoor van Randstad, waarin ik in mijn eentje een zelf gecreëerde staffunctie had: New Business Manager. Ik haalde contacten met bedrijven aan die zich nieuw in de stad vestigden, voordat de concurrent er überhaupt van gehoord had. Hoewel het idee achter deze functie in mijn ogen nog steeds briljant was, leek het dat niemand verder het nut van in zag van mijn functie. Eenzaamheid was mijn deel.

Of als areamanager bij Randstad in Rome, pionierend een nieuw gebied ontplooiën, met de eerst volgende vestiging op 400 km afstand. Een uitdagende klus, mij op het lijf geschreven. Tot ik ontdekte dat mij Italiaanse baas Marco Ceresa helemaal niet zat te wachten op een pionier in het verre Rome. En als het dan toch moest, dan toch iemand met het volgende profiel: een Romeinse intercedent, met groot Romeins netwerk. En ik sprak de taal amper, was al jaren geen intercedent meer en had één vage kennis in Rome....

Het werk zoals hij dat voor zich zag – rustig opdrachtje voor opdrachtje binnenhalen en organisch uit laten groeien, kwam totaal niet overeen met mijn ideeën om als één van de marktleiders met veel bombarie, marketing en lef de Eeuwige Stad aan mijn voeten te krijgen.

In beide periodes voelde ik me zwaar op de hand en zo gedroeg ik me ook. Tijden waarin ik niet echt gezellig was voor mijn partner, mijn vrienden of andere mensen om me heen. Eerlijk gezegd was ik behoorlijk niet leuk in die periodes.

Er zijn ook periodes geweest waarin mijn werk maar zo zo was. Niet echt spannend, niet heel erg vervelend. De schoorsteen rookte en daar had je het mee gezegd. Ook dit waren buiten het werk niet de meest sprankelende tijden. Het leven was ook maar zo zo. En misschien was ik zelf ook niet meer dan zo zo.

Zou er een verband zijn?

Als je werk niet leuk is, ben je zelf niet leuk.

In ieder geval een stuk minder leuk, inspirerend, enthousiast, vrolijk, spontaan, energiek, opgewekt, uitgelaten en gezellig dan mensen die het opperbest naar hun zin hebben in hun werk.

Mensen met de verkeerde baan, hebben de neiging tot zeuren, zijn zwaar op de hand en zien het leven als een halfleeg glas, waar niet veel lol aan te beleven valt. Ze focussen op het negatieve, zien zich als slachtoffer en voelen zichzelf minderwaardig ten opzichte van anderen.

Als je niet van je werk kunt genieten, ben je daarbuiten ook niet te genieten.

Je zou zo'n partner hebben! Of beste vriend(in). Of broer, vriend, kennis, buurman, collega. Geen pretje!